

GERBIAMI TAUTIEČIAI !

Šiandieną pas mus daug kas pasikeitė, daug ko dar reikia padaryti, bet jau gerai nors tiek, kad žmogus turėdamas rūpestį, ar neįveikiamą savo jėgomis sumanymą, gali nedvejodamas kreiptis paramos į ką tik nori.

Kai širdies balsu jauti, kad nebus kurčios tylos, o bus atsakyta žmogiškąja šiluma, mes išdrįstame kreiptis į tuos, su kuriais š.m. rugpjūčio mėnesio 23 dieną buvome susikibę rankomis tarptautiniame kelyje M-12 ir į tuos, kurie nepajėgė atvažiuoti iki vietos ir sustoję pakelėse degė žvakutes susikaupime ir rymastyje. Į visus dorus Lietuvos žmones, į LPS seimo tarybą, mes kreipėmės.

Reikalo esmė tokia. Prieš kurią laiką laikraštyje "Tiesa" buvo išspausdinta maža žinutė, kad kauniečiai, teatro ir cirko veteranai pasodino ąžuoliukų toje kelio pusėje, kur buvo gyva grandine susikibę rankomis protesto akcijos metu. Nuostabiai gerai sumanyta ir įgyvendinta. Vienok tai pavienis atvejis ir labai įspudingas, kuris sukėlė didžiulį nusistebėjimą ^{visame} ~~visame~~ *Lietuvoje* pasaulyje.

Mūsų kvietimas, visų pastangomis įamžinti protesto akciją, amžinai ar bent šimtmečiams, kaip įkūnijimą gyvuose simboliuose.

Pasodinkime visame šio kelio ruože ąžuoliukus ir liepaites ir tegul ošia ir primena ateinančioms kartoms lietuvių tautos laisvės troškimą !

Tuo pačiu prašome LPS seimo tarybą, kreiptis į Estijos ir Latvijos liaudies frontų tarybas dėl analogiškų darbų organizavimo savo respublikose.

Manome, kad specialistams pakoregavus sodinimo tvarką,

priklausomai nuo vietovės, maži ąžuolų ir liepų gojaliai su koplytstulpiais įamžintų tose vietovėse gyvenusių žmonių tremtį, skausmą, žūtį, netektį ir viltį !

Toks pakelės sutvarkymas, šimtmečiams kartų kartoms primintų koks baidus buvo raudonojo Molotovo ir rudojo Ribentropo sandėris. Ir koks didingas noras, siekis tų mažų tautų žmonių būti laisvais, nepriklausomais.

Ką reiktų padaryti šio sumanymo įgyvendinimui. Mūsų nuomone netiek ir daug. Svarbiausia, kad sąjūdžio seimo taryba pritartų ir imtusi iniciatyvinio veidmens.

Šiais metais ką padaryti jau per vėlu. Todėl galima gerai pasiruošti pavasariui.

Kiekvieno rajono LPS tarybos turėdamos konkretų kelio ruožą, per žiemos laikotarpį su žemės naudotojais ir atskiromis organizacijomis atliktų visus projektavimo ir derinimo darbus, pasigaminėtų koplytstulpius.

Pavasariui atėjus beliktų paskelbti medžių sodinimo laiką o visi geros valios žmonės atsivežę medelius pasodintų.

Pageidautina, kad kultūros fondas šiam įvykiui pažymėti, išleistu atvirukus ir net kokių prospektėlių. kad kiekvienas sodinimo dalyvis galėtų įsigyti kaip brangų atminimą, o surinktos lėšos būtų panaudotos tautos atgimimo stiprinimui.

Tad visi broliai ir sesės į kilnų darbą .

Manuotas Tėikos pr. 40-33. F. 735023 *A. Sudaris*

A. Bajarskas

Gauta: 1989. 11. 17

~~_____~~